

כה: על יד יבנאל—ימה; על יד זכרון יעקב—זמרון; על יד ראשיפנה — ג'עונה על יד ראשון לציון עיון קארה וכן הלאה ע"ז הדרך עד גמירא, ותר- ציא מפה חדשה ועשירה במושבות כאלו כמתילה ועד קוסטיניה ומכפר- תבור עד מסחה...

***

לאחרונה, מבקש ממני תלמידי ע"י התליפון להודיע לכל מבקרי האס"ם המוצאי שבת שלפני שבועים ולכל המעונינים בדבר כי הכבע הישן והסמרטוט, שנתהלה לו בכבע חדש ונאה הוא — ש לו וכו' הוא מפטר אותם מקיום מצות השבת אבדה... מציאה זו—הוא אומר—באה לו אך ורק בזכות הזרנו, מפני שהוא ספרדי ואינו מבין את ה"אידיש". האנגלית של שומר הבגדים ב"גודירובח" הוא שואל מאתי בתליפון: "מה זה ר' סוואנסניג?" (צוואנציג בלע"ז — המספר עשרים שהיה בנראה, על הכובע החדש...)

עזמות

— לא!—ענה השדרר של קרן היסוד—רצוני לדבר עם ועדת מס' ח' (ובשעת דבורו הוציא פנקס מכיסו והראה שהשם בפרוש אצלו מירושלם לראות גם את המושבה מס' ח' שש"י. כפר-החור).

— איך זה?—הוא טוען ואומר הלאה—זה שלש שנים ויותר שאנו כותבים מכתבים וחוזרים למסחה?.. הרי יש לי מכתב מיוחד לוועד מסחה!..

באותה שעה נתברר להם כי במי פת א"י של קרן היסוד נוספה בעוה"י מושבת אחת "על יד" כפר-תבור וש"מה בישראל, כלומר בקרן היסוד שלנו מס' ח' ולעמית זה נשמטה לגמרי המושבה הזו מימפת א"י בלוח השנת של קרן הקיימת—"מסחה יוק!" וגם כפר-תבור בכל יראה ובכלי-מצא במפתם, אעפ"י שהמען לתרומות ול-קופסאות של קה"ק במושבה זו ידועה היא להם היטב... ועצתי אמצנה לקרן היסוד לתר- סוף ולהגדיל את הישוב העברי ואת המושבות העבריות בארצנו עפ"י דר-

שני, כלו' באותו הנוסח נשלח לוועדה של מסחה, וכן נמשך הדבר עד אשר נכנס חבר חדש לוועדה של קרן היסוד ונפלו לתוך ידו שני חוזרים שהגיעו ע"י הדואר, האחד ע"ש כפר-תבור והשני ע"ש מסחה, ומכיון שהמכתבים היו פתוחים הציץ בהם החבר וראה כי שניהם היינו הך, חוץ מהפרש קטן, בכתב של כפר תבור נוספו תודות וברכות על התרומות ובמכתב שני, הוצע השתוממות על השתיקה הארוכה... ואז נתברר לו כל הענין.

בינתיים הגיע למושבה בזמן הד' אחרון שד"ר חדש ניאת המרכז בירושלם, נתכנס עם ועדת כפר תבור וקבל את התרומות של כפר-תבור וברכ תודות ותשואות-חן, ולאחר שכלה את כ"לאכתו עם ועדת כפר תבור פנה לחברי הועד ואמר:

—איך אוכל לגשת מכאן למסחה?..

תמחו חברי הועד וחשבו שהוא טועה:

—כבודו מתכוון בודאי ליבנאל או לסיגרה? אמרו כלם,

ועכשיו, לכבוד המסחה של הע- תונאים ובקרן-היסוד בשבוע זה, אס' פר לכם מעשה אופיני לקרן היסוד, מעשה במושבה אחת בארצנו שהיא הדוכן להתפלל אחד מתושבי שכונת, חזן צעיר, שקולו ערב וזקנו אינו כ"כ מגודל...

לפני ארבע שנים בערך נוסדה בכפר תבור ועדה לקבוץ תרומות של קרן היסוד ועסקן המושבה מסר את שמו למרכז בירושלם עפ"י המען של מס' ח' ה, שם המושבה לפני-כל המכתבים, החוזרים והקשקושים נשל- חו' מירושלם למסחה, נשלחו תשובות מאת העסקן במסחה והשדרר של קרן היסוד בא למסחה וקבל תרומות מה- ועד במסחה.

עברו שתי שנים והעסקן של מסחה נתיגע קצת מעבודתו זו עד שבא למושבה רופא עסקן צבורי ול- ייסד שם ועדה חדשה לקרן הי- יד ומסר את שמו למרכז בירושלם עפ"י המען של כפר-תבור. וכאן החלו לשלח מירושלם מכתבים חוזרים ושאר הקשקושים גם לכפר תבור וגם למסחה, מכתב אחד נשלח ע"ש הועד של כפר-תבור ומכתב

אלא מעשה קטן ונאה ביחודי וקן משכני בית הכרם, יהודי חרד ואדוק שברח ובראש השנה שנה מבית הכנסת של בית הכרם מפני שעלה אל הדוכן להתפלל אחד מתושבי שכונת, חזן צעיר, שקולו ערב וזקנו אינו כ"כ מגודל...

התורקי במכנסיו הרחבים — רק את ה של ט החלפנו אבל ה"דיסא" היא אחת... את הנמשל הבינותם מסתמא מאליכם, תלמידים חכמים ונבונים, כי הרי גם כאן נתחלה רק השלט ו"הדיסה" העותומנית היא אחת ואולי עוד יותר גרועה...

מלאות ארו, כרגיל.

— א מויד! (עמוד!) ופירושו בורגון: ובתולה... —אלטע מויד! (אל תעמוד!) צעק שכנו בכוונה, ופירושו בורגון: בתולה זקנה, ובמקרה ישבה שם בתור לוח לאהר השלשים...

ומכיון שאנו מדברים במכוניות צבוריות נזכרתי גם במכונית החדשה והנאה של בית הכרם, הפח נשבה רבותי, ובמקומו עמדו כסאות ומוש- וים רבים ומרופדים, מעשה אריסטור קרטים, ממש כמו בתלפיות ולא כדרך הדמוקרטים והקבצנים שלנו במחילה והלואי שתהא המכונית לארד ימים!

ירק שלש דיקות ור"ף לביתו בכעס.

***

אתו זה אכלנו אצלך תמול של- שום, טענו האורחים—עכשיו תן לנו מאכלי "חוריה" מאכלי החפש והר- רור מכתוב על השלט שלך!

— אפנדי! — ענה בעל-המסערה התורקי במכנסיו הרחבים — רק את ה של ט החלפנו אבל ה"דיסא" היא אחת... את הנמשל הבינותם מסתמא מאליכם, תלמידים חכמים ונבונים, כי הרי גם כאן נתחלה רק השלט ו"הדיסה" העותומנית היא אחת ואולי עוד יותר גרועה...

***

וכשמדדה המכונית ירד עמי צעיר נוצרי משכיל וספר לי משל נאה, לאחר הכרות הקונסטיטוציה (חוריה בלע"ז) בקושטא כתב בעל- מסערה תורקי אחד על שלטו: "מס' עדת "חוריה"—כאן אוכלים מאכלי החוריה".

כאו אליו אורחים רבים ודרשו מאתו להלעיטם מן המאכלים הלאר- מיים האלה והגיש לפניהם צלחות

צריך) פעם אחרת!... והשוטר הג'נטלמן הלך לו מבלי לשלם.

אחרי עבוד רגעים מספר עמדה פתאום המכונית באמצע הדרך. חשבי- תי כי קרה אסון בדרך — "פינקט" שורף. הם וחלילת! שני שוטרים אחד ידם הופיעו משני הצדדים עמדו על המפתח אחד מימינו של הנהג ואחד משמאלו ונתנו לו פקודה לנסע. ואחד רי המכונה קפיץ שוטר שלישי, ושלוש- תם כ"סגול" ונסעו חנם. מניתי את מספר הנוסעים וקצאתי לא חמשה עשר כפי ההק אלא שמנה עשר, כפי החוק של השוטרים.

וכשמדדה המכונית ירד עמי צעיר נוצרי משכיל וספר לי משל נאה, לאחר הכרות הקונסטיטוציה (חוריה בלע"ז) בקושטא כתב בעל- מסערה תורקי אחד על שלטו: "מס' עדת "חוריה"—כאן אוכלים מאכלי החוריה".

כאו אליו אורחים רבים ודרשו מאתו להלעיטם מן המאכלים הלאר- מיים האלה והגיש לפניהם צלחות

אחד מימינו דודנו ולא נע ולא זע וע- שה עצמו כאלו לא ידע.

— מדוע אינך דורש כסף גם מנינו? שאלתי את הנער וברמזי על השוטר מאחורי גבו.

— "הוא כבר שלם"... ענה הנער בשפה רבה.

—לא ראינו—העיר שכני — הוא לא שלם!

— שא!—רמו הנער באצבעו על שפתו—"הם" לא משלמים...

— עפ"י החק? שאל שוב שכני בכעס.

— לא, השיב הנער, איזה חק? אבל... (ובשעת דבורו רמו בידו הי- כנית על ידו השניה לאות של כתיבה והכל תבינו למה ירמזון אליו...)

—אה? — קרא שכני בקול—אתם פוחדים מפני "רפורט" וע"כ הם נוסד- עים כלם "סוכרה" (חנם) כמו בימי התורקים!...

והצי הדרך ירד השוטר, עשה תנועה בידו כאלו רוצה לשלם ואולם הנהג הקדים ואמר:

— לא, חלילה! מוש לאזים! (לא